

Datum van inontvangstneming : 04/04/2016

Zaak C-111/16**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

24 februari 2016

Verwijzende rechter:

Tribunale di Udine (Italië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 december 2015

Strafzaak tegen:

Giorgio Fidenato e.a.

TRIBUNALE DI UDINE

[OMISSIS]

Het Tribunale [OMISSIS] di Udine (rechtbank van Udine), enkelvoudige kamer [OMISSIS], verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing betreffende het volgende:

- de GIP (rechter belast met het voorafgaand onderzoek) van het Tribunale di Udine heeft een strafbeschikking tegen Giorgio Fidenato gegeven, wegens schending van de regeling van artikel 4, lid 8, van wetsbesluit nr. 91/2014 (omgezet in wet nr. 116 van 11 augustus 2014), wegens [OMISSIS] het telen van transgene mais van het type MON 810, waarvan de teelt op het nationale grondgebied is verboden krachtens het ministerieel besluit van 23 juli 2013 van het ministerie van volksgezondheid [OMISSIS];
- Fidenato heeft tegen die strafbeschikking verzet aangetekend en de onwettigheid van het ministerieel besluit van 23 juli 2013 aangevoerd, omdat het is genomen zonder naleving van de procedureregels van de artikelen 53 en 54 van verordening EG nr. 178/2002 en de inhoudelijke regels van artikel 34 van de voornoemde verordening.

Fidenato voert het volgende verweer aan:

- de Italiaanse regering stuurde op 11 april 2013 een brief aan de Europese Commissie, met daarin een aantal wetenschappelijke studies van de CRA (raad voor landbouwonderzoek en -proeven) en het ISPRA (hoger instituut voor milieubescherming en -onderzoek), waarin zij de Europese Commissie officieel verzocht om, in de zin van artikel 54 van verordening nr. 178/2002, de noodmaatregelen van artikel 34 van verordening nr. 1829/2003 te treffen, zoals voorzien in artikel 53 van verordening EG nr. 178/2002 van 28 januari 2002;

- op 17 mei 2013 „heeft de Commissie Italië geantwoord dat, op basis van haar eigen voorlopige beoordeling, het niet vaststond dat er spoedeisendheid was om de maatregelen te treffen krachtens de artikelen 53 en 54 van verordening EG nr. 178/2002. Teneinde de door Italië aangebrachte **[Or. 2]** wetenschappelijke elementen toch diepgaander te onderzoeken, heeft de Commissie aangegeven dat zij de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid zou vragen deze te beoordelen. Krachtens artikel 29 van verordening EG nr. 178/2002, heeft de Commissie de Autoriteit op 29 mei 2013 gevraagd de door Italië aangebrachte wetenschappelijke elementen te beoordelen. De Autoriteit werd verzocht om die taak voor het einde van september 2013 af te werken”;

- de Commissie heeft bovendien, overeenkomstig punt 78 van het arrest van het Hof in de zaken C-58/10 tot en met C-68/10 van 8 september 2011, het beheer van de door Italië gemelde „noodfase” ingeleid en, dienvolgens, op basis van haar voorlopige beoordeling, besloten dat er geen spoedeisendheid was om noodmaatregelen te treffen, en tegelijkertijd heeft zij de door Italië aangebrachte wetenschappelijke gegevens aan de Autoriteit (EFSA), met zetel in Parma, gestuurd voor een grondigere beoordeling;

- de Autoriteit (EFSA) heeft vervolgens het wetenschappelijk advies nr. 3371 van 24 september 2013 gegeven en heeft geconcludeerd dat „[de GGO-werkgroep van EFSA] in de door Italië aangebrachte documenten ter onderbouwing van de lopende noodmaatregelen betreffende de mais MON 810, geen enkel nieuw wetenschappelijk bewijs [heeft] gevonden dat de aangemelde noodmaatregelen onderbouwt en dat afdoet aan haar eerdere conclusies betreffende de veiligheid van MON 810 onderuit haalt (EFSA, 2009, 2011 a,b 2012 a,b,c,d). De GGO-werkgroep is bovendien van mening dat haar vorige conclusies inzake de risicobeoordeling betreffende de mais MON 810, net als haar eerdere aanbevelingen voor het beperken van het risico en de monitoring, geldig en toepasselijk blijven”; de noodmaatregelen van artikel 34 van verordening nr. 1829/2003 gelden voor om het even welk type GGO, ook voor de GGO’s die nog maar net een vergunning hebben gekregen, niettegenstaande de genetische combinatie MON 810 al sinds zeven jaar wacht op de vernieuwing (of schorsing) van haar vergunning voor het gebruik bij het zaaien en dat elke beslissing ter zake moet zijn gebaseerd op een strikte wetenschappelijke beoordeling dat het zaaien ervan geen schade toebrengt aan de gezondheid van mens en dier, of aan het milieu;

- de Commissie heeft met andere woorden de beoordeling gemaakt dat de voorwaarden van ernstig en kennelijk risico niet waren vervuld (zoals bevestigd door het wetenschappelijk advies nr. 3371 van 24 september 2013 van de EFSA), en heeft daarom **[Or. 3]** het Comité voor de voedselketen en de diergezondheid (als vermeld in artikel 58 van verordening nr. 178/2002) niet bijeengeroepen en heeft de vergunning van MON 810 onveranderd gelaten, zonder een definitieve beslissing te nemen in de zin van artikel 54, lid 3, van verordening nr. 1829/2003;
- desondanks heeft de Italiaanse regering voorlopige nationale maatregelen getroffen, hoewel de Commissie reeds had geoordeeld dat er geen sprake was van urgentie in de zin van de artikelen 53 en 54 van verordening nr. 178/2002 en ofschoon de EFSA haar wetenschappelijk advies al had meegedeeld en daarvoor de studies van de CRA en het ISPRA, die de Italiaanse Staat had aangeduid als grondslag voor de getroffen urgentiemaatregelen, had onderzocht.

Op basis van die noodgevallen oordeelt de rechter dat het daarom noodzakelijk is de volgende prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voor te leggen:

- a) Moet de Commissie krachtens [artikel] 54, lid 1, van [verordening] nr. 178/2002, wanneer zij daartoe een verzoek ontvangt van een lidstaat, noodmaatregelen treffen in de zin van [artikel] 53 van [verordening] nr. 178/2002, ook al is zij van oordeel dat er, voor bepaalde levensmiddelen en diervoeders, geen ernstig en kennelijk risico voor de gezondheid van mens en dier en voor het milieu is?
- b) Mag de lidstaat die om maatregelen als bedoeld van [artikel] 34 van [verordening] nr. 1829/2003 verzoekt, in de zin van [artikel 53] van [verordening] nr. 178/2002, voorlopige noodmaatregelen treffen, wanneer de Commissie de verzoekende lidstaat mededeelt dat haar beoordeling niet overeenkomt met zijn verzoek, zodat er ten gronde geen noodzaak bestaat om noodmaatregelen te nemen, en zij daarom niet de maatregelen treft waar de lidstaat om verzoekt?
- c) Kunnen overwegingen in verband met het voorzorgsbeginsel, die losstaan van de criteria van het ernstig en kennelijk risico voor de gezondheid van mens en dier en voor het milieu bij het gebruik van een levensmiddel of een diervoeder, rechtvaardigen dat een lidstaat voorlopige noodmaatregelen in de zin van [artikel] 34 van [verordening] EG nr. 1829/2003 treft?

[Or. 4]

- d) Mag een lidstaat zijn voorlopige noodmaatregelen in stand laten of opnieuw in werking stellen, nadat de voorlopige periode waarvoor zij werden getroffen, is verstreken, als de Commissie duidelijk en kennelijk tot het oordeel is gekomen dat aan de grondvoorwaarden om noodmaatregelen voor een levensmiddel of een diervoeder te treffen niet is voldaan, wat vervolgens door wetenschappelijke

adviezen van de EFSA wordt bevestigd, welke beoordelingen schriftelijk aan de verzoekende lidstaat zijn meegedeeld?

Udine, 10 oktober 2015

[OMISSIS]